

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

48/2002

" Για τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού των Συμβολαιογραφείων όλης της χώρας "

Στην Αθήνα σήμερα την 9 του μηνός Οκτωβρίου του έτους 2002 και στα γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ., ο κατά το νόμο 1876/90 Μεσολαβητής - Διαιτητής του Ο.ΜΕ.Δ. Χρήστος Καρατζάς, που ορίσθηκα Διαιτητής στην υπόθεση αυτή με την διαδικασία της κληρώσεως σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του παραπάνω νόμου και ύστερα από την αριθμ.046/24-7-2002 αίτηση της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος (ΟΙΥΕ), προσήλθαν οι νόμιμοι εκπρόσωποι της αιτούσης συνδικαλιστικής Οργανώσεως αφενός και οι εκπρόσωποι μόνο των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων των Εφετείων: α) Αθηνών-Πειραιώς - Αιγαίου και Δωδεκανήσου, β) Πατρών, και γ) Κρήτης, όπως ονομαστικά αναφέρονται στο σχετικό Πρακτικό Διαιτησίας, προκειμένου να αναπτύξουν τις απόψεις τους επί της συλλογικής διαφοράς εργασίας που προέκυψε μεταξύ αφενός μεν της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος (ΟΙΥΕ) και των εννέα (9) Συμβολαιογραφικών Συλλόγων της Χώρας και που αφορά τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού που εργάζεται με σχέση εξαρτημένης εργασίας στα Συμβολαιογραφεία όλης της Χώρας.

Η προσφυγή στην διαδικασία αυτή της δια διαιτησίας επιλύσεως της συλλογικής αυτής διαφοράς εργασίας έγινε από την πλευρά των εργαζομένων (αριθμ. πρωτ. 046/24.7.2002) επειδή η πλευρά των ανά εφετείο οργανωμένων συλλόγων των εργοδοτών τους, που αποτελούν κατά τον Κώδικα περί Συμβολαιογράφων Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (ΝΠΔΔ), αρνήθηκε την διαδικασία της μεσολαβήσεως που προηγήθηκε, κατά την διαπίστωση που έγινε με το σχετικό Πρακτικό που συνέταξε ο ορισθείς στην υπόθεση αυτή Μεσολαβητής του Ο.ΜΕ.Δ.

Κατά την παραπάνω συζήτηση της αιτήσεως των εργαζομένων οι εκπρόσωποι των μερών ανέπτυξαν τους λόγους για τους οποίους η κάθε πλευρά πιστεύει ότι πρέπει να

γίνει δεκτό το αίτημά της και αναφέρθηκαν στα γραπτά υπομνήματά τους που έχουν καταθέσει για την υπόθεση αυτή τόσο κατά την διαδικασία της μεσολαβήσεως που πραγματοποιήθηκε κατά το τρέχον έτος 2002, όσο και κατά την όμοια του προηγούμενου έτους 2001, η οποία εν τέλει έληξε χωρίς την υπογραφή ΣΣΕ ή έκδοση διαιτητικής αποφάσεως και έτσι οι περί των πρόκειται εργαζόμενοι στερήθηκαν των οποιωνδήποτε αναπροσαρμογών, μισθολογικών ή άλλων, για το προηγούμενο έτος 2001.

Ύστερα από τα παραπάνω

Διαπίστωση την αποτυχία των διαπραγματεύσεων για την υπογραφή της ΣΣΕ που ζητήθηκε,

Έκρινα ότι το γεγονός ότι η εργοδοτική πλευρά δεν παρέστη κατά την διαδικασία της Μεσολαβήσεως παρέχει το δικαίωμα στους εργαζομένους να ζητήσουν την εφαρμογή του εδαφίου β της παρ. 1 του άρθρου 16 του Ν. 1876/90 και έτσι νόμιμα υπεβλήθη η κρινομένη αίτηση της εργατικής πλευράς ,

Μελέτησα την αίτηση, τα έγγραφα που την συνοδεύουν καθώς και τις απόψεις της εργατικής πλευράς που διατυπώθηκαν κατά τη διαδικασία της Μεσολαβήσεως και κατά τη συζήτηση αυτή, τα έγγραφα και τις απόψεις που διατυπώνονται στα υπομνήματα όλων των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων της Χώρας, την από 20-6-2001 γνωμοδότηση για την νομιμότητα ή μη της διαδικασίας που ακολουθείται από τον Ο.ΜΕ.Δ. για την επίλυση της συγκεκριμένης συλλογικής διαφοράς του Δ.Ν. - Δικηγόρου Αθηνών Νικολάου Γαβαλά, καθώς και την ιστορική, από του έτους 1968 μέχρι του 2001, πορεία των μέσων επίλυσεως των συλλογικών διαφορών των εν προκειμένω μισθωτών και τέλος

Έλαβα υπόψη μου τα αιτήματα των εργαζομένων, όπως αυτά διατυπώνονται στο αρχικό σχέδιο της προς υπογραφή ΣΣΕ που υποβλήθηκε το προηγούμενο έτος και συμπληρώθηκε με το αριθμ. 134/11.3.2002 έγγραφο της ΟΙΥΕ, που επιδόθηκε νόμιμα προς όλους τους Συμβολαιογραφικούς συλλόγους της Χώρας καθώς και τα αιτήματα - θέσεις των οικείων ΝΠΔΔ.

και σκέφθηκα ως εξής :

Μέχρι του έτους 1995 πράγματι υπήρχε αδυναμία υπογραφής ΣΣΕ ή έκδοσης ΔΑ για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων σε δικηγορικά, συμβολαιογραφικά και άλλα γραφεία, εξ αιτίας της εκ του νόμου οργανώσεως των αντίστοιχων εργοδοτικών οργανώσεων σε ΝΠΔΔ και έτσι οι όροι αυτοί καθορίζονταν εξουσιαστικά με Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ) σύμφωνα με το άρθρο μόνο του ΑΝ 435/68 που εξακολουθεί να ισχύει ως έχει.

Με το άρθρο 12 όμως του Ν. 2336/95 προστέθηκε τρίτο εδάφιο στην παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 1876/90, που ορίζει ότι ***"Για τους εργαζομένους σε δικηγορικά, συμβολαιογραφικά και άλλα γραφεία, η σχετική συλλογική σύμβαση θα υπογράφεται ή η διαιτητική διαδικασία θα διεξάγεται μεταξύ της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων και του οικείου ΝΠΔΔ στο οποίο υπάγονται οι εργοδότες"*** .

Με βάση τη διάταξη αυτή άρχισαν να υπογράφονται, αδιαμαρτύρητα από την πλευρά των εργοδοτών, από το επόμενο έτος 1996, συλλογικές συμβάσεις εργασίας, που αφορούν τους εργαζομένους στα συμβολαιογραφεία όλης της Χώρας, από μεν την πλευρά των εργαζομένων από την δευτεροβάθμια οργάνωση "Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος", μέλη της οποίας κατά το καταστατικό της είναι τόσο οι αμιγείς πρωτοβάθμιοι σύλλογοι υπαλλήλων συμβολαιογραφείων όσο και μικτοί ανά τη χώρα σύλλογοι ιδιωτικών υπαλλήλων, μέλη των οποίων μπορούν να εγγράφονται και οι εργαζόμενοι σε συμβολαιογραφεία, από δε την πλευρά των εργοδοτών εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι όλων των ανά Εφετείο της Χώρας οργανωμένων Συμβολαιογραφικών Συλλόγων (βλ. ΣΣΕ από 1.11.1996 στο ΔΕΝ 1996 σελ. 1345, ΣΣΕ από 23.1.1997 στο ΔΕΝ 1997 σελ. 887, ΣΣΕ από 13.7.1998, στο ΔΕΝ 1998 σελ. 996 και ΣΣΕ από 29.4.1999, στο ΔΕΝ 1999 σελ. 569).

Παρά την διαπιστωμένη πραγματική αυτή κατάσταση, το έτος 2000 ηγέρθησαν αμφισβητήσεις για πρώτη φορά από την πλευρά των εργοδοτών, τόσο για την νομιμότητα της υπογραφής εθνικής ισχύος ΣΣΕ, και πολύ περισσότερο για την έκδοση όμοιας εκτάσεως Διαιτητικής Αποφάσεως, όσο και από της απόψεως της αρμοδιότητας της δευτεροβάθμιας οργάνωσης των μισθωτών να υπογράφει ομοιοεπαγγελματικές ΣΣΕ, και επιμόνως έκτοτε με νομικά επιχειρήματα που άπτονται όλου του πλαισίου των διατάξεων του Ν. 1876/90, αρνείται να συμμετάσχει στις σχετικές διαδικασίες.

Τα επιχειρήματα όμως αυτά όπως διατυπώνονται στα σχετικά έγγραφα και όπως προφορικά διατυπώθηκαν από όσους παρέστησαν στις σχετικές διαδικασίες των ετών 2001 και 2002, δεν είναι δυνατόν να γίνουν αποδεκτά στο σύνολό τους, αφού αν και με άλλη αιτιολογία, κάθε ένα από αυτά των κατά τόπους Συλλόγων Συμβολαιογράφων, καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα, στην άρνηση δηλαδή συμμετοχής στις διαδικασίες αυτές, για τους εξής κατά τη άποψή μου λόγους :

- α) Μέχρι του έτους 1995 με τις ρυθμίσεις του άρθρου μόνου του ΑΝ 435/68, οι όροι αμοιβής και εργασίας των εν προκειμένω μισθωτών καθορίζονταν ομοιόμορφα και ενιαία για όλη τη χώρα με Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις που εκδίδονταν κατ' εξουσιοδότηση του παραπάνω ΑΝ. Να ληφθεί δε υπόψη ότι στην παρ. 2 του άρθρου μόνου του ΑΝ αυτού ορίζεται ότι: ***"Τα κατά την προηγούμενη***

παράγραφο καθοριζόμενα ελάχιστα όρια μισθών και οι λοιποί όροι εργασίας δύνανται να αντικαθίστανται δια συλλογικής συμβάσεως εργασίας οιασδήποτε εκτάσεως ή κηρύξεως ταύτης γενικώς υποχρεωτικής”.

β) Η διάταξη του άρθρου 12 του Ν. 2336/95, δεν δημιούργησε ειδικό καθεστώς επιλύσεως των συλλογικών διαφορών των κατηγοριών εργαζομένων στις οποίες αναφέρεται, αλλά ενσωματώθηκε στο άρθρο 6 του Ν. 1876/90, στο γενικότερο πλαίσιο των διατάξεων του οποίου πρέπει να ερμηνευθεί.

Η διάταξη αυτή ρυθμίζει ειδικά το θέμα της συλλογικής δικαιοπρακτικής ικανότητας μόνο των συγκεκριμένων ΝΠΔΔ, επειδή αυτή ως εκ της νομικής προσωπικότητός τους (ΝΠΔΔ) δεν υπήρχε πριν την έναρξη της ισχύος της, **όχι όμως και την ικανότητα αυτή των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργαζομένων**, για τις οποίες προϋπήρχε η ρύθμιση του άρθρου 3 παρ. 4 του Ν. 1876/90 από τις οποίες ρητά η αρμοδιότητά τους αυτή εξαρτάται, από το είδος της επιχειρούμενης να υπογραφεί κάθε φορά συλλογικής συμβάσεως.

Οι παραπάνω ΣΣΕ που υπεγράφησαν κατά τα έτη 1996 – 1999 παρά τον χαρακτηρισμό τους από τα μέρη ως εθνικών ομοιοεπαγγελματικών ανήκουν στην κατηγορία των εθνικών κλαδικών του Ν. 1876/90 επειδή ρυθμίζουν τους όρους αμοιβής και εργασίας μισθωτών ενός συγκεκριμένου κλάδου δραστηριότητας και συγκεκριμένα αυτού των συμβολαιογραφικών γραφείων και δεν είναι δυνατή και νόμιμη η επέκταση των διατάξεών τους σε μισθωτούς της ίδιας κατηγορίας διαφορετικών όμως κλάδων. Τούτο δε διότι ***η ειδοποιός διαφορά μεταξύ ομοιοεπαγγελματικών και κλαδικών ΣΣΕ είναι ότι οι μεν πρώτες ρυθμίζουν τους όρους αμοιβής και εργασίας εργαζομένων του ιδίου επαγγέλματος, ανεξάρτητα από το είδος της επιχειρήσεως στις οποίες απασχολούνται, ενώ οι δεύτερες ρυθμίζουν τους όρους αυτούς μισθωτών που απασχολούνται σε ομοειδείς ή συναφείς επιχειρήσεις ανεξάρτητα από το επάγγελμα ή την ειδικότητά τους.*** (Βλ. αντί άλλων Γ. Λεβέντη Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο έκδοση ΔΕΝ 1996 σελ. 387 επ. όπου και παραπομπές στη ελληνική και ξένη νομολογία και θεωρία).

Ενόψει των ανωτέρω η συλλογική αυτή ρύθμιση που ρυθμίζει όρους εργασίας μισθωτών σε ομοειδείς ή πιο σωστά σε απολύτως όμοιες (οικονομικά και διοικητικά οργανωμένες) επιχειρήσεις, **κρίνεται ότι πρόκειται για κλαδική και όχι ομοιοεπαγγελματική.**

Ο προσδιορισμός του είδους της παρούσης συλλογικής διαφοράς αποτελεί και το κρίσιμο στοιχείο προκειμένου να απαντηθούν οι ισχυρισμοί των εργοδοτικών συλλόγων, που έστω και με άλλη φρασεολογία ή αιτιολογία, καταλήγουν όλοι

στην όχι σωστή κατά την άποψή μου κρίση της ανικανότητας της αιτούσης εργατικής οργανώσεως να υπογράψει τις ΣΣΕ των μισθωτών των συμβολαιογραφείων, επειδή αυτές, έτσι όπως ζητούνται, κρίνονται ως ομοιοεπαγγελματικές.

Πιο συγκεκριμένα το επιχειρησιακό πεδίο ισχύος τόσο των ΣΣΕ των προηγούμενων ετών όσο και αυτής που ζητήθηκε το προηγούμενο έτος 2001 και της παρούσης διαδικασίας, καλύπτει όλες τις επιχειρήσεις των συμβολαιογράφων όλης της χώρας που ασκούν όμοια δράση εκ του νόμου και ανήκουν στον ίδιο επιχειρηματικό - οικονομικό κλάδο και έτσι δικαιολογείται η ομοιόμορφη ανά την χώρα ρύθμιση των όρων εργασίας των εργαζομένων σ' αυτές.

Αλλά και το επαγγελματικό πεδίο της ΣΣΕ αυτής, καλύπτει το πλέον αντιπροσωπευτικό επάγγελμα του κλάδου, γεγονός που κατά την κρατούσα στην θεωρία άποψη, ελλείψει νομολογιακών δεδομένων είναι δυνατόν να καταρτισθεί μία κλαδική ΣΣΕ ή ΔΑ (Βλ. Γ. Λεβέντη - Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο 1996 σελ. 358 επ. Τον ίδιο στο ΔΕΝ 1993 σελ. 641 επ. στην μελέτη του "Τα είδη των ΣΣΕ", Χ. Γκούτο, στο ΔΕΝ 1996 σελ. 1 επ. στην μελέτη του "Πεδία ισχύος και συρροή των ΣΣΕ").

Ο χαρακτηρισμός άλλωστε από τα μέρη των προηγούμενων ομοίων ρυθμίσεων ως εθνικών ομοιοεπαγγελματικών δεν είναι υποχρεωτικός ούτε δεσμεύει την διαδικασία αυτή, να προχωρήσει στην έκδοση της ΔΑ που ζητήθηκε, μετά την αποτυχία της διαδικασίας για την υπογραφή ΣΣΕ, αφού τηρήθηκαν όλοι οι λοιποί νόμιμοι όροι και διαδικασίες όπως αποδεικνύεται από τα έγγραφα επιδόσεως των προσκλήσεων της εργατικής οργανώσεως και εν συνεχεία του Ο.ΜΕ.Δ., παρά το αντίθετο υποστηριζόμενο από των πλευρά των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων (βλ. Εγγρ. 335/9.1.2002 Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Ναυπλίου και 30 /10.7.2002 Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Κρήτης).

- γ) Το ότι η διάταξη του άρθρου 12 του Ν. 2336/95 ορίζει την υπογραφή των ΣΣΕ από την πλευρά μόνο των εργοδοτών από το οικείο ΝΠΔΔ στο οποίο υπάγονται οι εργοδότες, σαφώς και δεν έχει την έννοια ότι απαγορεύει την από κοινού υπογραφή από όλα ή ορισμένα μόνο από τα υφιστάμενα όμοια τέτοια ΝΠΔΔ, εάν τα μέρη μαζί ή ένα εξ αυτών το ζητήσουν, ενιαίας και ομοιόμορφης ΣΣΕ για τους εργαζομένους στα γραφεία των μελών των επαγγελματικών αυτών Συλλόγων.

Αντίθετα θα μπορούσε να υποστηρίξει κανείς ότι υφίσταται υποχρέωση τέτοιας εθνικής ισχύος ρυθμίσεως εάν εφαρμοσθεί η παρ. 2 του άρθρου μόνου του ΑΝ 435/68 όπως προαναφέρθηκε, με την συμμετοχή όλων όμως των κατά περίπτωση ΝΠΔΔ .

- δ) Το γεγονός ότι εξ αιτίας των νομικών αυτών διαφορών που προβάλλονται από την εργοδοτική πλευρά ματαιώθηκε η υπογραφή ΣΣΕ για το προηγούμενο έτος και επιδιώκεται η ματαίωση και της παρούσης διαδικασίας. Εάν όμως παρά ταύτα γινότανε δεκτό το αίτημα της εργοδοτικής πλευράς θα είχε εκτός των άλλων ως συνέπεια να στερούνται οι μισθωτοί της συλλογικής τους προστασίας που δικαιούνται από το σύνταγμα και από το νόμο 1876/90, 1264/82 κ.λπ.

Διαφορετικό θα ήταν το ζήτημα εάν ετίθετο από την εργοδοτική πλευρά οι πραγματικοί λόγοι που την ανάγκασαν να αρνηθεί στο μέλλον την διαπραγμάτευση με την πλευρά των εργαζομένων. **Οι λόγοι αυτοί διαφαίνονται από τα γραπτά υπομνήματα που υπεβλήθησαν και θα πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά το διατακτικό της αποφάσεως αυτής** σε τρόπο ώστε να αρθούν για τα επόμενα χρόνια οι νομικοί ισχυρισμοί και να προχωρήσουν τα μέρη σε ουσιαστική διαπραγμάτευση της διαμορφώσεως των συλλογικών τους συμφερόντων, παραμερίζοντας τις νομικές αιτιάσεις εάν τίθενται προσχηματικά προκειμένου να ωφεληθούν από τυχόν καθυστερήσεις ή ματαιώσεις των σχετικών διαδικασιών στο μέλλον.

Αυτό διότι **αντικείμενο ρυθμίσεων των ΣΣΕ και ΔΑ δεν είναι η επίλυση νομικών διαφορών**, που ανήκει στην αποκλειστική δικαιοδοσία των δικαστηρίων, αλλά η επίλυση των διενέξεων μεταξύ των κοινωνικών εταίρων σχετικά με τους όρους αμοιβής και εργασίας που διεκδικεί κάθε πλευρά. Γι' αυτό οι διαφορές αυτές έχουν χαρακτηριστεί από την θεωρία του συλλογικού δικαίου, που την δέχονται και τα δικαστήρια, **συλλογικές διαφορές συμφερόντων** και σ' αυτό πρέπει να περιορισθεί η αιτιολογία αυτής της κανονιστικού περιεχομένου διαιτητικής αποφάσεως.

- ε) Ισχυρισμός των εργοδοτικών συλλόγων υπήρξε εξ άλλου ότι δεν είναι σύνηθες η διαδικασία αυτή της διαιτησίας επειδή δεν υπάρχει συναίνεση των εργοδοτικών οργανώσεων και ότι ο ΟΜΕΔ δεν πρέπει να αποτελεί άβουλο εργαλείο στα χέρια των κοινωνικών εταίρων (βλ. έγγρ. αριθμ. 523/1-8-2002 Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείου Θεσ/νίκης). Όμως τόσο στην εισηγητική έκθεση του Ν. 1876/90 όσο και από τις διατάξεις του άρθρου 16 αυτού σαφώς προκύπτει ότι η διαδικασία της διαιτησίας έχει τεθεί στο δικαιοκώ μας σύστημα ακριβώς για αυτό το λόγο. Εφόσον τα μέρη δεν συμφωνούν ή δεν συμφωνούν απολύτως στη ρύθμιση της συλλογικής διαφοράς συμφερόντων, ο κοινός νομοθέτης, κατά συνταγματική επιταγή, όρισε ως υποκατάστατο της βουλήσεως των μερών που ελλείπει (δηλαδή της ελλείψεως συναινέσεως που επικαλείται εσφαλμένα ο παραπάνω συμβολαιογραφικός σύλλογος) τη χρήση διαιτητικών διαδικασιών.

Με την διαιτητική άλλωστε απόφαση οδηγεί το κρατούν στη χώρα μας σήμερα σύστημα, στην επίλυση των συλλογικών διαφορών και την διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης στο μέλλον (βλ. σχετικά και Γ. Λεβέντη ό.ά. σελ. 410 και Καρακατσάνη στο βιβλίο του Συλλογικά Διαφοραί Εργασίας σελ. 72 επ.).

Ωστόσο και σε απάντηση της επισήμανσης του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Θεσ/νίκης ότι ο ΟΜΕΔ δεν αποτελεί " **άβουλο εργαλείο**... κ.λπ." και επειδή, όπως αποδεικνύεται με την παρούσα διαδικασία και την προσπάθεια που προηγήθηκε πράγματι δεν αποτελεί, κρίνεται ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι πραγματικοί ισχυρισμοί των εργοδοτικών συλλόγων που αφορούν τους λόγους για τους οποίους δεν πρέπει να γίνουν αποδεκτά τα αιτήματα των εργαζομένων, επειδή με τις μέχρι το έτος 1999 υπογραφείσες εθνικής ισχύος ΣΣΕ έχουν επιβαρυνθεί ανισομερώς και πολλαπλώς σε σχέση με άλλους κλάδους και επαγγέλματα με τις ΣΣΕ που έχουν υπογράψει και έχουν χορηγήσει σημαντικές αυξήσεις και επιδόματα σε σημείο που να αποτελεί πλέον δυσβάστακτο βάρος για τα επαρχιακά ιδίως συμβολαιογραφεία η πρόσληψη και διατήρηση προσωπικού.

Από την σύγκριση των ποσοστών αυξήσεων μεταξύ αφενός των ΕΓΣΣΕ των ετών 1996 μέχρι και 2002 (συνολικές αυξήσεις σε ποσοστά 35,42%) και αφετέρου των ΚΥΑ που εκδίδονται σε εκτέλεση του ΑΝ 435/68, και των συναφών ΣΣΕ και ΔΑ που αφορούν όρους εργασίας υπαλληλικού (διοικητικού) προσωπικού ιδιωτικών επιχειρήσεων (βλ. ΣΣΕ προσωπικού επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών, βιομηχανικών γραφείων Α.Ε. κ.λπ.) των ιδίων ετών, αλλά κυρίως από τις αυξήσεις των δραχμικών ή ποσοστιαίων επιδομάτων, διαπιστώνεται πράγματι διαφορά υπέρ των εργαζομένων στα συμβολαιογραφεία στους οποίους έχουν χορηγηθεί ποσοστιαίες αλλά και δραχμικές αυξήσεις μέχρι του έτους 2000 της τάξεως του 30,5% περίπου ενώ έχουν αυξηθεί και διαφοροποιηθεί τα επιδόματα γάμου, πτυχίου, τέκνων κλπ. σε ύψος διαφορετικό από αυτό των αντίστοιχων όρων των λοιπών συλλογικών ρυθμίσεων που αφορούν διοικητικό προσωπικό άλλων κλάδων.

Επειδή είναι γνωστός γενικά αλλά και βάσιμος ο ισχυρισμός των εργοδοτικών συλλόγων ότι παρά την άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος, τα μέλη τους, ως άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί υπόκεινται σε όρους και περιορισμούς του κύκλου εργασιών τους καθώς και των τελών ή αμοιβών τους, που τίθενται κάθε φορά από το εποπτεύον Υπουργείο Δικαιοσύνης, κρίνεται σκόπιμο αλλά και αναγκαίο να ικανοποιηθεί, έστω εν μέρει, το αίτημά τους να περιορισθούν οι επιβαρύνσεις τους από το εργασιακό κόστος κατά το μέρος που θα αναφερθεί παρακάτω στο διατακτικό της αποφάσεως αυτής .

Τέλος αναφορικά με το χρόνο ενάρξεως της ισχύος της ΔΑ αυτής, θα πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα της εργατικής πλευράς που συζητήθηκε για την έναρξη της ισχύος της από 1.1.2002 και την χορήγηση αυξήσεων λόγω απώλειας του εισοδήματος των εργαζομένων για το προηγούμενο έτος.

Για τους λόγους αυτούς

Επιλύοντας την συλλογική διαφορά εργασίας που δημιουργήθηκε μεταξύ αφενός της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος (ΟΙΥΕ) και αφετέρου των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων-ΝΠΔΔ: α) Αθηνών – Πειραιώς - Αιγαίου και Δωδεκανήσου, β) Θεσσαλονίκης, γ) Κερκύρας, δ) Θράκης, ε) Ιωαννίνων στ) Κρήτης, ζ) Λάρισας η) Ναυπλίου και θ) Πατρών και που αφορά τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού των συμβολαιογραφείων όλης της Χώρας, η απόφασή μου έχει ως εξής :

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Στις διατάξεις της Δ.Α. αυτής υπάγεται το προσωπικό που απασχολείται στα συμβολαιογραφικά γραφεία όλων των συμβολαιογραφικών συλλόγων της Χώρας δηλαδή: α) Αθηνών -Πειραιώς - Αιγαίου και Δωδεκανήσου, β) Θεσσαλονίκης, γ) Κερκύρας, δ) Θράκης, ε) Ιωαννίνων στ) Κρήτης, ζ) Λαρίσης, η) Ναυπλίου και θ) Πατρών και που ανήκει σε πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, αμιγείς ή μικτές, οι οποίες είναι μέλη της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος.

Άρθρο 2

Αυξήσεις βασικών μισθών

Οι βασικοί μισθοί των υπαγομένων στην παρούσα μισθωτών, όπως είχαν διαμορφωθεί την 31.12.2000 με βάση την από 2.8.2000 ΣΣΕ και την αριθμ. 43/2000 ΔΑ, μετά την μετατροπή τους σε ΕΥΡΩ με βάση τη νόμιμη ισοτιμία (ένα ΕΥΡΩ=340,75 δρχ), αυξάνονται από 1.1.2002 κατά ποσοστό 3,5% και όπως αυτοί διαμορφώνονται με την αύξηση αυτή την 30.6.2002, αυξάνονται περαιτέρω από 1.7.2002 κατά ποσοστό 4,3%.

Στις παραπάνω αυξήσεις συμψηφίζονται ποσά που καταβλήθηκαν για την ίδια αιτία οικειοθελώς.

Άρθρο 3

Επίδομα χρήσεως Η/Υ

Το επίδομα χρήσεως Η/Υ σε ποσοστό 15% που προβλέπεται από τις προηγούμενες όμοιες ρυθμίσεις, από 1.11.2002 θα υπολογίζεται στον βασικό μισθό του μισθολογικού κλιμακίου που αντιστοιχεί στα έτη προϋπηρεσίας κάθε μισθωτού που θα καταβάλλεται με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις.

Άρθρο 4

Επίδομα τέκνων

Το επίδομα τέκνων από το δεύτερο (2^ο) τέκνο και πάνω που προβλέπεται από τις προηγούμενες ρυθμίσεις του κλάδου σε ποσοστό 5% για κάθε τέκνο, χορηγείται από 1.11.2002 για τέκνα ηλικίας μέχρι 18 ετών. Το επίδομα αυτό παρατείνεται χορηγείται και σε τέκνα που έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους εφόσον παραμένουν άγαμα και δεν εργάζονται. Προκειμένου περί αρρένων, το επίδομα αυτό καταβάλλεται και για όσο χρόνο διαρκεί η στράτευση είτε είναι άγαμα είτε έγγαμα και προκειμένου περί τέκνων που έχουν κριθεί ανάπηρα με απόφαση της αρμόδιας υγειονομικής επιτροπής του ΙΚΑ σε ποσοστό πάνω από 67%, το επίδομα καταβάλλεται εφ' όρου ζωής.

Σε κάθε περίπτωση το επίδομα αυτό υπολογίζεται επί του βασικού μισθού του μισθολογικού κλιμακίου που κάθε φορά ανήκει ο δικαιούχος εργαζόμενος.

Άρθρο 5

Κατάργηση διατάξεων

Από της 1^{ης} Ιανουαρίου 2003 καταργείται και δεν ισχύει η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 4 της από 29.4.1999 ΣΣΕ και κάθε άλλη σχετική με αυτή μεταγενέστερη διάταξη όρου ΣΣΕ ή ΔΑ του κλάδου.

Άρθρο 6

Μειωμένο ωράριο μητέρων

Οι μητέρες εργαζόμενες που υπάγονται στις διατάξεις της παρούσης και αποκτούν τέκνο από 1.11.2002 και μετά, δικαιούνται για χρονικό διάστημα τριάντα (30) μηνών από την ημερομηνία του τοκετού, είτε να προσέρχονται αργότερα είτε να αποχωρούν νωρίτερα κατά μία ώρα κάθε εργάσιμη ημέρα. Εναλλακτικά με συμφωνία του εργοδότη το ημερήσιο ωράριο εργασίας των μητέρων αυτών μπορεί να ορίζεται μειωμένο κατά δύο (2) ώρες ημερησίως για τους πρώτους δώδεκα (12) μήνες και σε μία (1) ώρα για έξι (6) επί πλέον μήνες.

Οι παραπάνω ώρες απουσίας των μητέρων από την εργασία τους θεωρούνται και αμείβονται ως χρόνος πραγματικής εργασίας και δεν πρέπει να προκαλούν δυσμενέστερες συνθήκες στην απασχόληση και στις εργασιακές σχέσεις των μητέρων.

Το μειωμένο αυτό ωράριο δικαιούται και ο πατέρας εφόσον δεν κάνει χρήση αυτού η εργαζόμενη μητέρα, προσκομίζοντας στον εργοδότη του σχετική βεβαίωση του εργοδότη της μητέρας του τέκνου.

Το δικαίωμα αυτό του μειωμένου ωραρίου εργασίας έχουν και οι θετοί γονείς με τους ίδιους ως άνω όρους και προϋποθέσεις για τέκνα ηλικίας μέχρι έξι (6) ετών και με χρονική αφετηρία την ημερομηνία δημοσίευσεως της αποφάσεως για την υιοθεσία καθώς και οι άγαμες μητέρες και οι άγαμοι πατέρες, υπό την προϋπόθεση όμως για αυτούς τους τελευταίους να έχουν αναγνωρίσει νομίμως το τέκνο τους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1475 ΑΚ.

Κάθε άλλη σχετική με το ζήτημα αυτό διάταξη ή όρος των ΣΣΕ του κλάδου καταργείται από 1.11.2002.

Άρθρο 7

Λοιπές θεσμικές διατάξεις των ΕΓΣΣΕ

Όλες οι λοιπές θεσμικές διατάξεις των ΕΓΣΣΕ όπως συμπληρώθηκαν με την από 15.4.2002 ΕΓΣΣΕ ισχύουν και εφαρμόζονται και για τους μισθωτούς που υπάγονται στην απόφαση αυτή.

Άρθρο 8

Διατήρηση διατάξεων

Όλες οι διατάξεις των ΣΣΕ και Δ.Α. του κλάδου που δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις της αποφάσεως αυτής εξακολουθούν να ισχύουν ως έχουν.

Άρθρο 9

Ευνοϊκότερες ρυθμίσεις

Τυχόν καταβαλλόμενες αποδοχές μεγαλύτερες στο σύνολό τους καθώς και ισχύοντες όροι εργασίας ευνοϊκότεροι για τους εργαζομένους από αυτούς που ορίζονται με την απόφαση αυτή, με εξαίρεση τις διατάξεις της Δ.Α. αυτής που ορίζουν διαφορετικά, δεν μειώνονται ούτε καταργούνται.

Άρθρο 10
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς της Δ.Α. αυτής, με τις παραπάνω διακρίσεις, αρχίζει από 1^{ης} Ιανουαρίου 2002.

Ημερομηνία έκδοσης Διαιτητικής Απόφασης
Αθήνα, 14 Οκτωβρίου 2002

Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

